

SURADNIK 'SRPSKOG ADOLFA' OSUDJEN NA 18 GODINA

Author: [Ana Uzelac](#)

Suci su ubojici iz logora u Brckom izrekli maksimalnu kaznu koju je ranije predložilo tuzilastvo

Pred Haskim tribunalom, proteklog je četvrtka Rajko Cesić osuđen na 18 godina zatvora. Rijec je o bosanskom Srbini koji je bio optužen za višestruko ubojstvo i seksualno zlostavljanje muslimanskih zatocnika zloglasnog logora Luka u Brckom.

U listopadu/oktobru prošle godine, Cesić je priznao krivicu za 10 ubojstava i dva slučaja seksualnog zlostavljanja, koji su se odigrali u logoru Luka, svibnja/maja 1992.

U zamjenu za priznanje krivice, Ured tuzilastva pristao je preporučiti sudu da Cesiću - umjesto doživotne robije na koju bi inače mogao biti osuđen - izrekne kaznu u trajanju od 13 do 18 godina.

Premda suci nemaju nikakvu pravnu obavezu prema preporukama tuzilastva proisteklim iz sporazuma sklopljenih s optuženicima, tročlano je sudijsko vijeće odlučilo ostati u granicama spomenutog prijedloga. Tako je 11. ozujka/marta Cesića osudilo na maksimalnu kaznu unutar preporučenog raspona.

Cesić je optužen zajedno s Goranom Jelisićem, zapovjednikom logora Luka, poznatijim pod nadimkom "Srpski Adolf". On je još 1999. priznao krivicu po slicnoj optuznici, odnosno za 12 ubojstava i tri slučaja teskog ozljeđivanja, pri čemu su žrtve također bili muslimanski zatocnici spomenutog logora.

Jelisićevo se priznanje odigralo prije no što su sporazumi s tuzilastvom postali uobicajena praksa u radu Tribunala. Stoga je on osuđen na 40 godina zatvora - dakle na kaznu koja je dvostruko duža od one koja je ovog tjedna izrečena osobi optuženoj zajedno s njim.

Nakon toga bio je pokrenut i žalbeni postupak, ali je presuda potvrđena, tako da se Jelisić trenutno nalazi na odsluženju kazne u Italiji.

Cesiću je presuda izrečena poslije visemjesečnog vijecanja trojice sudaca.

U dugoj i podrobno obrazloženoj presudi, sudac Alfons Ori (Alphons Ori) dotiče pitanje težine i okrutnosti Cesićevih zločina, da bi zaključio kako je sudijsko vijeće odlučilo odbaciti većinu olaksavajućih okolnosti koje je u dokaznom postupku izložila njegova obrana.

U presudi su ponovo pobrojani zločini koji su se odigrali tokom prvih mjeseci bosanskog rata.

Posto se priključio rezervnom policijskom korpusu bosanskih Srba, Cesić je u razdoblju od 5. svibnja/maja do 6. lipnja/juna 1992. postao redovni posjetilac logora Luka, u kojem su bili zatoceni Muslimani iz sjeveroistočne Bosne. Taj logor je bio zatvoren u srpnju/julu 1992., ali je prije toga u njemu ubijeno i mučeno više stotina ljudi.

Cesić je priznao da je osobno ubio 10 zatvorenika. U dva odvojena incidenta, osam je njegovih žrtava bilo strijeljano. Optuženi je također potvrdio da je na smrt pretukao muslimanskog policajca Mirsada Mujagica,

kojem je prije toga naredio da se rukuje s ostalim zatvorenicima i oprost se od njih. Najzad, istu sudbinu doživio je i zatvorenik Bihad Jasarevic.

Cesic je takodjer priznao da je, uperivsi pistolj u njih, dvojicu sredovjecne brace - svoje nekadasnje susjede - prisilio na oralni seksualni odnos u prisustvu nekolicine strazara. On sam je ubrzo potom napustio prostoriju u kojoj se to odigravalo, ali je strazarima naredio da sve to mora trajati dok se on ne vrati. A vratio se tek poslije 45 minuta.

Na zakljucnom saslanju, obrana je jesenas od sudac zatrazila da pri donosenju presude razmotre odredjeni broj olaksavajucih okolnosti.

Nezavisno od samog optuzenikovog priznanja i njegove suradnje s Tribunalom, advokati su sucima sugerisali da imaju u vidu njegovu mladost - odnosno, cinjenicu da je u vrijeme kada je pocinio zlocine imao svega 27 godina - kao i okolnost da ga je odgajila razvedena, tj. samohrana majka.

Takodjer su istakli da pretezan broj Cesicevih zrtava nije znao da ce biti pogubljen, te da i ta cinjenica umanjuje okrutnost samih zlocina koje je pocinio.

Konacno, istakli su i da je Cesic pomogao nekolicini logorasa pobjeci iz Luke, te da to dokazuje da je rijec o osobi "dobre naravi".

Saopstavajuci presudu, sudac Ori je potvrdio da je Cesic spasio zivote nekima od zatocenika koje je poznavao i koji su mu se dopadali; naveo je, medjutim, da ta okolnost ipak ne moze biti tretirana kao olaksavajuca.

"Te cinjenice potvrđuju da je on u izvjesnoj mjeri bio sposoban za dobrocinstvo", rekao je Ori, ali uz napomenu da je Cesic tu osobinu pokazivao samo "povremeno", uslijed cega joj ne treba pridavati "pretjerano veliko znacenje". Prema sucevim rijecima, imajuci u vidu Cesicevo ponasanje u cjelini, ni po cemu se ne bi moglo zakljuciti da je on bio "uistinu dobra osoba".

Kao jedine faktore koji su bili uzeti u obzir prilikom donosenja presude, suci su naveli Cesicevo priznanje krivice, njegovu suradnju s tuzilastvom, kao i izrazeno kajanje, za koje je Ori rekao da mu se cini uvjerljivim. Nasuprot tome, suci koji su 2001. osudili Jelisica, tvrdili su da njegovo pokajanje nije bilo iskreno.

"Rijeci kao sto je 'kajanje' nisu dovoljne da bi se izrazilo ono sto osjeca osoba poput mene", rekao je Cesic jesenas, na samom kraju sudjenja. "Zatvor nije moja jedina kazna, jer mi jos teze pada to sto cu nastaviti zivjeti sa osjecanjem krivice."

Ana Uzelac izvjestava za IWPR iz Haga.

Location: Bosnia and
Herzegovina

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/suradnik-srpskog-adolfa-osudjen-na-18-godina>